

[Wilhelm]

nærmest til martyr, og jeg synes, det er så meget mere ironisk, som den barske opinion, der bebrejdede de radikale, at de stod arm i arm med Galebevægelsen og Scientology osv., kom lige præcis i kronikken fra overlæge, professor Villars Lunn, som er den eneste, det radikale beslutningsforslag i bemærkningerne henviser til som en, der skulle være angivende for, hvordan man ønskede revisionen af sindssygeloven.

Fru Inge Krogh havde læst vores baggrundsmateriale sådan, at jeg opfatter psykiatere som nogle frygtelige mennesker, der ikke er ude på andet end at tvangsindlægge og tvangstilbageholde folk og lægge dem i fodremme. Jeg tror, at fru Inge Kroghs fordomme har spillet hende et puds. Der er åbenbart ingen af de andre ordførere, der har læst det på den måde. Det baggrundsmateriale har selvfølgelig været ude hos en masse mennesker, bl.a. en hel del psykiatere, og jeg har aldrig nogen sinde hørt, at nogen har opfattet det på den måde, snarere tværtimod.

Indenrigsministerens udtalelser om de 700 mill. kr. tror jeg vi bliver nødt til at få klarlagt nærmere gennem spørgsmål i kommunaludvalget. Jeg har stadig væk svært ved at se, at de penge i de år, der er gået – jeg ved godt, at de skulle falde i rater på $\frac{1}{10}$ – er blevet brugt til formålet. Hvad de så er blevet brugt til, kunne det jo være interessant at få at vide.

Justitsministeren opsummerede rigtigt, synes jeg, de væsentlige dele af debatten: ønsket om øget retsbeskyttelse for sindslidende, men sagde så, at nok kunne man lave noget i mellemtiden, men vi burde være temmelig tilbageholdende. Man ville give et stramt kommissorium, og man ville gerne have det hurtigt. Vi kan tænke på, at præcis det samme blev sagt om det udvalg, der skulle forbedre retsstillingen for udlændinge – denne problematik er mindst lige så kompliceret – der blev også lovet et hurtigt arbejde, og der blev lovet et stramt kommissorium. Alligevel tog det altså 6 år, og det synes jeg ikke er helt betryggende.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at det er klart, at det område, udvalget skal arbejde med, en revision af sindssygeloven, eller hvordan man vil gøre det, er vanskeligt. Jeg foregøgler ikke, at tvangsanbringelsesproblematikken er ukompliceret. Jeg har ved enhver af de lejligheder, der har været, nævnt,

at pressen og mange læserbrevsskribenter, der den ene dag er forargede over en tvangsanbringelse, den næste dag er forargede over, at psykiaterne ikke har tilbageholdt en person, som viste sig at være farlig, så det er bestemt ikke let.

Men der er andre ting, og dem agter vi – det tror jeg jeg kan sige efter debatten her – at give folketingsret mulighed for at diskutere nærmere, hvad mange har ønsket, bl.a. registrering i kriminalregistret, tilsynsordningen, spørgsmålet om tidsbestemt anbringelse, hvor ingen af delene har med selve sindssygeloven at gøre, og hvor vi sagtens meget hurtigt kunne træffe beslutning om nogle forbedringer. Det ligger jo sådan, at på alle de områder er det ikke tekniske eller juridiske spidsfindigheder eller vanskeligheder, der ligger i vejen. Det er politiske og etiske spørgsmål fremfor noget, og derfor er det til at gå til uden at afvente et i værste fald temmelig langvarigt udvalgsarbejde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er bare i anledning af hr. Wilhelms bemærkninger om baggrundsmaterialet. Jeg kan forsikre hr. Wilhelm for, at vi også laver et baggrundsarbejde, når vi kommer med et beslutningsforslag.

Så var der bemærkningen om martyrer. Jeg vil gerne sige om det, at et politisk parti, der ikke kan gå op imod en opinion, også selv om den antager temmelig kraftige former, fortjener ikke at være et politisk parti og blive betragtet som sådant. Det var heller ikke derfor, jeg fremførte det. Hvis hr. Wilhelm havde hørt efter, ville han have hørt, at jeg glædede mig over, at stemningen vedrørende dette spørgsmål i dag bare et år efter er helt anderledes end i sin tid, da vi begyndte. Det synes jeg vi alle sammen skal være glade for. Man er begyndt, også populært, at forstå, at her drejer det sig om sygdom, og her må vi virkelig drøfte forholdene.

Det var såmænd det hele, jeg ville bemærke.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Stemningen var heldigvis allerede sidste år meget positiv. Beslutningsforslaget sidste år blev mødt med enorm velvilje. Debatten var lige så imødekommende som i dag, men be-